

Sygn. akt: III U 315/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 18.03.2015r. **znak** (...) -SER- (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 20 lutego 2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 315/15

UZASADNIENIE

W. B. wniosła odwołanie od decyzji (...) w P. z dnia 18.03.2015r., którą odmówiono jej prawa do świadczenia przedemerytalnego stwierdzając, że nie spełnia warunków do przyznania tego świadczenia, określonych w art. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Wskazała, że wbrew stanowisku ZUS, jej stosunek pracy został rozwiązany z powodu likwidacji stanowiska pracy u pracodawcy K. C., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w O..

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie wskazując, że staż pracy odwołującej na dzień rozwiązania ostatniego stosunku pracy, tj. na 15.08.2014r. wyniósł 30 lat, 4 miesiące i 6 dni. Ubezpieczona ostatnio, tj. od 01.02.2014r. do 15.08.2014r., zatrudniona była w firmie (...) K. C.. ZUS podniósł, że zgodnie z treścią świadectwa pracy

z dnia 16.08.2014r. zatrudnienie ustało w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez zakład pracy na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 kp z przyczyn nie dotyczących pracownika, natomiast z informacji uzyskanej z Wydziału (...) i Składek ZUS odnośnie stanu ubezpieczonych wynika, że nie nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia w firmie (...). Wobec powyższego w ocenie ZUS należało uznać, że rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W związku z powyższym Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 18.03.2015r. odmówił W. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. B. (ur. (...)) w okresie od 01.02.2014r. do 15.08.2014r. była zatrudniona w (...) K. C. w O. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzątaczkki. Do zakresu czynności W. B. należało sprzątanie dwóch lokali: dotychczasowej siedziby firmy w wynajmowanym lokalu, wraz z klatką schodową, gdzie właściciel lokalu nie wywiązywał się z obowiązku sprzątania, i lokalu nowego, do którego firma miała się przenieść. Po remoncie i przygotowaniu nowego lokalu i przeniesieniu się firmy (...) umowa o pracę została rozwiązana z dniem 15.08.2014r. za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska pracy sprzątaczkki. Nastąpiła faktyczna likwidacja tego stanowiska, po 15.08.2015r. K. C. nie zatrudnia osoby na takim stanowisku.

W okresie kiedy odwołująca była jeszcze zatrudniona w (...), jedna osoba w tej firmie odbywała staż. Zgodnie z umową z Powiatowym Urzędem Pracy i zobowiązaniem pracodawcy, osoba ta, po zakończeniu stażu, na okres 1 miesiąca została zatrudniona na stanowisku dziennikarza.

W okresie od 18.08.2014r. odwołująca była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, zaś od 18.08.2014r. do 19.02.2015r. pobierała zasiłek z tego tytułu.

W dniu 19.02.2015r. W. B. złożyła w ZUS wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Zaskarżoną decyzją z dnia 18.03.2015r. ZUS odmówił jej prawa do tego świadczenia stwierdzając, że nie spełnia warunków określonych w ustawie z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, ponieważ jej stosunek pracy nie ustał z przyczyn nie dotyczących pracownika, ponieważ z informacji otrzymanej z Wydziału Ubezpieczeń i Składek wynika, że nie nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia w firmie (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: odwołanie, odpowiedź na odwołanie, wszystkie dokumenty zawarte w aktach ZUS Nr Sp (...), akta osobowe odwołującej, zeznania świadka K. C..

Sąd zważył, co następuje:

W. B. wniosła odwołanie od decyzji (...) Oddziału w P. z dnia 18.03.2015r., którą odmówiono jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem sporu było to, czy zostały spełnione przesłanki określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U.2013.170). Zgodnie z tym przepisem prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Stosownie do art. 2 ust. 3 w/w ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w O., wystawionego w dniu 19.02.2015r., wynika, że W. B. jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna od dnia 18.08.2014r. do nadal i przez okres 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Do dnia wydania zaświadczenia nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (k. 17 akt SP 7067023). W świetle powyższego zaświadczenia odwołująca spełnia więc warunki określone w art. 2 ust. 3 w/w ustawy.

Ponieważ W. B. do dnia rozwiązania ostatniego stosunku pracy – tj. do dnia 15.08.2014r. ukończyła co najmniej 55 lat (miała wówczas 59 lat), dla przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego musiała spełniać warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy.

Poza sporem jest, że odwołująca w okresie od 01.02.2014r. do 15.08.2014r. była zatrudniona w firmie (...) K. C. w O. na stanowisku sprzątaczkii. W świadectwie pracy jako przyczynę rozwiązania umowy wskazano wypowiedzenie przez pracodawcę - likwidacja stanowiska pracy – art. 30 § 1 pkt 2kp (k. 9 akt ZUS).

ZUS wywodził, że nie został spełniony warunek z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż wprawdzie w świadectwie pracy wskazano, iż stosunek pracy został rozwiązany z powodu likwidacji stanowiska pracy, lecz z przeprowadzonego postępowania z Wydziałem (...) i Składek wynika, że liczba zatrudnionych osób nie uległa zmianie.

Odwołująca wywodziła natomiast, że jej stanowisko pracy – sprzątaczkii, zostało zlikwidowane, została potem wprawdzie zatrudniona inna osoba, lecz na stanowisko dziennikarza, dlatego liczba zatrudnionych nie zmniejszyła się.

Rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od wykazania przez W. B., iż jej stosunek pracy został rozwiązany w sposób wskazany w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, tj. z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezapropozowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

Na okoliczność sposobu ustania zatrudnienia W. B. i jego przyczyn Sąd przesłuchał pracodawcę odwołującą, K. C..

Zeznał on, że W. B. została zatrudniona na stanowisku sprzątaczkii. Do zakresu jej czynności należało sprzątanie dwóch lokali: dotychczasowej siedziby firmy w wynajmowanym lokalu, wraz z klatką schodową, bowiem właściciel lokalu nie wywiązywał się z obowiązku sprzątania, i lokalu nowego, do którego firma miała się przenieść. Po remoncie i przygotowaniu nowego lokalu i przeniesieniu się firmy (...) umowa o pracę została rozwiązana, ponieważ nie było już co sprzątać. Świadek zeznał, że na miejsce W. B. nie zatrudnił żadnej osoby i nie ma już etatu sprzątaczkii. Pytany o liczbę osób zatrudnionych zeznał, że jeszcze w okresie zatrudnienia odwołującej na podstawie umowy z PUP przyjął na staż jedną osobę i był zobowiązany po odbyciu stażu zatrudnić ją na co najmniej 1 miesiąc, dlatego ta osoba została zatrudniona na stanowisku dziennikarza i dlatego stan zatrudnienia nie zmienił się.

Należy dać wiarę zeznaniom świadka K. C., bowiem zostały one potwierdzone dokumentami, w tym aktami osobowymi i świadectwem pracy W. B.. Do akt ZUS odwołująca złożyła świadectwo pracy wystawione przez K. C. w dniu 16.08.2014r., gdzie jako przyczynę rozwiązania umowy wskazano wypowiedzenie przez pracodawcę - likwidacja stanowiska pracy - art. 30 § 1 pkt 2 kp oraz pismo pracodawcy z dnia 30.07.2014r. - „Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem”, gdzie jako przyczynę wskazano likwidację stanowiska pracy. Pracodawca prawidłowo zastosował więc przepis art. 30 § 1 pkt 2 kp. Nadto świadek wyjaśnił logicznie potrzebę zatrudnienia sprzątaczkii, a następnie ustanie takiej potrzeby. Wyjaśnił też kwestię ilości etatów - wobec zlikwidowania jednego etatu - sprzątaczkii i stworzenia nowego - dziennikarza - liczba pracowników w firmie pozostała bez zmian.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, iż likwidacja stanowiska pracy odwołującej była spowodowana przyczynami organizacyjnymi, istniejącymi po stronie jej pracodawcy. Ponieważ jej pracodawca zatrudniał mniej niż 20 pracowników, rozwiązanie to nastąpiło na podstawie przepisów kodeksu pracy. Wypowiedzenie dokonane W. B. spełnia więc wymagania określone w art. 2 ust. 1 pkt 29 a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż W. B. wykazała spełnienie przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, co skutkowało przyznaniem jej tego świadczenia. Sąd przyznał więc odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 20 lutego 2015r., tj. od dnia następnego po dniu złożenia wniosku.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosowanego odpowiednio, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010r., II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o przyznaniu odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż w sprawie zaistniała konieczność sprawdzenia, czy istotnie doszło do likwidacji stanowiska pracy odwołującej, a okoliczność ta została wykazana dopiero przed Sądem.